

ארוכה, ארוכה מדי אמריקה

תרגמה מאנגלית והקדימה מבוא: נויט בראל

וולט ויטמן, מגדולי המשוררים של ארצות הברית, היה אוטוידקט שהושפע, בין היתר, משייקספיר, והתייחס לכתיבה כאל שירות לציבור, אבל סירב להסתפק בהשמעת קולו ודעותיו, וביקש קרבה אינטימית עם קוראיו. ויטמן התנגד בעקביות לעבדות ואיבד את משרתו כעורכו הראשי של עיתון בברוקלין בשל חילוקי דעות עם המו"ל, שצידד בשמרנות. שיריו, שקנו לו תהילת עולם, עסקו באופן ישיר בסוגיות הכואבות, שקרעו את ארצות הברית והציבו אתגרים בלתי פוסקים למנהיגיה. "אני הולך עם עבדי הארץ ובאותה מידה עם האדונים", כתב ויטמן. "מכניס את עצמי לשניהם כדי ששניהם יבינו אותי כאחד". את שיריו ערך וסידר מחדש גם אחרי שראו אור, בין מהדורה למהדורה. הפילוסוף ראלף וולדו אמרסון טען ששירתו של ויטמן מעניקה צורה לאומה האמריקאית ועוזרת לה להיפטר מעודף השומן האריסטוקרטי שלה. במהדורות הראשונות של קובץ שיריו 'עלי עשב' לא הופיע שמו של המשורר על עמוד השער, כעדות שבשתיקה לכך שוויטמן לא מבקש לדבר בשם עצמו, אלא בשם אמריקה כולה. בכפולת השער הופיע תחריט דמותו של ויטמן בין עלים ושיחים בבגדי פועל, ידיו בכיסים, חולצתו פתוחה, כובעו נוטה הצידה ומבטו מוטרד. לא המשורר בספרייתו או רכון לשולחנו, אלא גופו המלא של זה המשורר מן החוץ, לא מחדר הכתיבה.

אמריקה

לִבְתֵּן שֶׁל בְּנוֹתֵינוּ שְׁווֹת הָעֶרֶךְ, בְּנֵינוּ שְׁנֵי הָעֶרֶךְ,
כֻּלָּם כְּאַחַד אֶהוּבִים, בְּגָרוֹ, טָרֵם בְּגָרוֹ, צְעִירִים אוֹ זָקְנִים,
חֲזָקִים, חֲסָנִים, הוֹגְנִים, מִתְמַיִדִים, מְסַגְּלִים, שׁוֹפְעִים,
מִתְמַיִדִים בְּזוֹ אֶרֶץ, בְּחֵרוֹת, דִּין וְאַהֲבָה,
אִם יְשׁוּבָה, נְשֹׂאת, מְרַעֲפָה, שְׁפוּיָה,
מִכְהֵנֶת בְּנַחֲשׁוֹתָיו שֶׁל הַזֶּמֶן.

ארוכה, ארוכה מדי אמריקה

אַרְכָּה, אַרְכָּה מְדֵי אַמְרִיקָה,

בְּמִסַּע כָּל הַדְּרָכִים הַמְּקַבִּילוֹת, הַשְּׁלִוּוֹת, לְמִדַּת מֵאֶשֶׁר
וּמִשְׁפַּע וְזֶהוּ,

אֲבָל עֲכָשׁוּ, אֶה עֲכָשׁוּ, לְלַמֵּד מִקְרִיסָה וּמִסֶּבֶל, לְהִתְקַדֵּם,
לְשֹׂאת חֲצִי גֹרֶל אֲכֹזֵר, לְהִרְתֵּעַ לֹא עוֹד,

וְעֲכָשׁוּ לְקַלֵּט וּלְהַצִּיג לְעוֹלָם מָה הֵם
רְבוּא יְלָדִים שְׁלָכֶם בְּאַמֶּת,

(כִּי מִי חוּץ מִמֶּנִּי טָרָם קָלֵט מָה הֵם
רְבוּא יְלָדִים שְׁלָכֶם בְּאַמֶּת?)